

tes, at den omstændighed, at det påhviler kommunalbestyrelsen at tage initiativ til en områdeafgrænsning, i praksis vil betyde, at flere butikker vil blive undtaget fra de generelle butikstidsbestemmelser, end det er tilfældet under den gældende ordning, hvor initiativet til udvidet butikstid overvejende er taget af den enkelte butik. Handelsministeren skal i øvrigt fastsætte retningslinjer for områdeafgrænsningen og for hvem, kommunalbestyrelsen skal forhandle med, forinden afgørelse om afgrænsningen træffes.

Alle butikker, der er beliggende inden for det afgrænsede område, er undtaget fra de generelle butikstidsbestemmelser.

Handelsministeren kan dog i de generelle retningslinjer bestemme, at fritagelsen vedrørende sommerhusområder ikke skal gælde enkelte butikker, der ikke blot tilsigter at dække de lokale behov, men hvis væsentligste kundekreds kommer andetsteds fra, jfr. stk. 2, sidste punktum. Denne undtagelsesbestemmelse har karakter af en sikkerhedsventil, der kan bremse åbenbare misbrug, f. eks. ved placering af en landsdelsdækkende virksomhed i et sommerhusområde.

Af hensyn til de erhvervsdrivendes dispositioner skal områdeafgrænsningen foretages for et kalenderår ad gangen, dog at udvidelse af området kan ske i årets løb, såfremt særlige grunde taler herfor. Det må i øvrigt påregnes, at en éngang fastsat afgrænsning vil forblive uændret i længere perioder ad gangen, normalt indtil området måtte skifte karakter fra at være et område, der i det væsentlige benyttes til sommer- og weekendophold, til et område med overvejende fast beboelse. Eventuel indsnævring af det afgrænsede område forudsætter således en særlig begrundelse.

Kommunalbestyrelsens afgørelse kan indbringes for et ankenævn, jfr. forslagens § 9.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til eller træder i stedet for den gældende lukkelovs § 7, nr. 2-6, 8 og 10.

Forslagets stk. 1 svarer til den gældende lovs § 7, nr. 2-6. Der er ikke tilsigtet nogen realitetsændring med den foreslåede formulering, bortset fra at tilladelsen til udvidet butikstid alene kan ske efter ansøgning, således at kommunalbestyrelsen ikke — som efter den gældende lov — kan tage initiativ til dispensation i de nævnte tilfælde.

For f. eks. haveforeninger og lejrpladser får stk. 1 kun selvstændig betydning, såfremt disse ikke er beliggende inden for et område, der er afgrænset i medfør af forslagens § 5.

Forslagets stk. 2 og 3 træder i stedet for den gældende lovs § 7, nr. 8 og 10.

Disse bestemmelser tager særlig sigte på at lette salget fortrinsvis til udenlandske turister af varer, som disse erfaringsmæssigt efterspørger.

Dispensationsbeføjelsen er som i den gældende lov tillagt kommunalbestyrelsen, som dog — i modsætning til bestemmelserne i den gældende lov — forinden afgørelse træffes, skal forhandle med vedkommende turist- og handelsorganisationer.

Tilladelsen til udvidet butikstid kan, jfr. forslagens stk. 2, første punktum, gives til butikker, der i særlig grad betjener turister, og som alene fører et af handelsministeren fastsat varesortiment (gaveartikler, antikviteter og lign.).

Tilladelserne kan gives for et år ad gangen, og de forudsætter en konkret vurdering af behovet i hvert enkelt tilfælde.

For at supplere turisternes indkøbsmuligheder kan kommunalbestyrelsen endvidere efter forhandling med de nævnte organisationer give lejlighedsvis og tidsbegrænset tilladelse til udvidet butikstid i forbindelse med store turistbesøg, kongresser og lign., jfr. stk. 3.

Handelsministeren fastsætter retningslinjer for meddelelse af tilladelser i henhold til forslagens § 6.

Kommunalbestyrelsens afgørelse kan indbringes for et ankenævn, jfr. udkastets § 9.

Til § 7.

Bestemmelsen erstatter den gældende lukkelovs § 6 og § 7, nr. 9.

De i den gældende lovs § 7, nr. 9 nævnte dispensationsmuligheder foreslås overført fra kommunalbestyrelsen til politimesteren, i København politidirektøren.

I det omfang, der søges om tilladelse til udvidede butikstider for butikker, der ligger uden for dyrskue- eller markedspladser, forudsættes det, at tilladelse alene gives, hvor dyrskuet eller markedet har en mere omfattende karakter og tager sigte på videre kredse af egnens befolkning. Det samme gælder begrebet „omfattende festligheder og lignende“, der navnlig tager sigte på egentlige byfester. Der kan f. eks. således ikke meddeles dispensation i forbindelse med en enkelt virksomheds eller et centers åbnings-, jubilæumsarrangement eller lignende. Såfremt „særlige omstændigheder“ skal kunne give anledning til dispensation, må der være tale om forhold af ekstraordinær karakter, f. eks. katastrofesituationer.

Den i den gældende lovs § 6 foretagne afgrænsning af varesortimentet foreslås udeladt, idet det anses for hensigtsmæssigt, at der i nogle tilfælde